

Upravni sud Republike Hrvatske

UDK UDK: 35.073.3(094.8)

POSTUPAK JAVNE NABAVE – TROŠKOVI POSTUPKA

Čl. 8. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu javne nabave (NN 117/03)

Postupak javne nabave složeni je postupak te stranci koja uspije sa žalbom pripada pravo na troškove zastupanja.

Iz obrazloženja presude Us-11040/2006-6 od 6. kolovoza 2009.

»Naručitelj G.k.g. d.o.o. objavilo je u NN 13 od 27. ožujka 2006. javno nadmetanje 06-22-4807/576 za nabavu usluga dnevnog i periodičnog čišćenja i pranja poslovnih prostora. Na javno nadmetanje ponude je dostavilo sedam ponuditelja, a nakon provedenog postupka Stručno povjerenstvo je utvrdilo da su dvije ponude prihvatljive i predložilo je odabir ponuditelja I. uslužne djelatnosti d.o.o. iz Z., o odabiru kojeg je odgovorna osoba naručitelja i donijela odluku. Po žalbi tužitelja doneseno je rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave kl. UP/II-034-02/06-01/279, ur. br. 354-01/06-8 od 11. srpnja 2006. kojim je žalba usvojena te je poništena odluka o odabiru najpovoljnije ponude i javno nadmetanje. Podneskom od 25. srpnja 2006. tužitelji navode da spomenutim rješenjem nije odlučeno o njihovom zahtjevu za naknadom troškova žalbenog postupka.

Tužitelji su tražili naknadu troškova u ukupnom iznosu 50.139,00 kuna, specificiranu na naknadu za žalbu u iznosu 5.000,00 kuna, biljege u iznosu 60,00 kuna, sastav žalbe po tarifnom broju 22. Odvjetničke tarife u iznosu 36.950,00 kuna i trošak poreza na dodanu vrijednost u iznosu 8.129,00 kuna.

Osporenim dopunskim rješenjem tužitelju je priznat trošak postupka u iznosu 5.060,00 kuna (trošak biljege i naknade za žalbu), dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom troškova u iznosu 45.079,00

kuna odbijen kao neosnovan. Tuženo tijelo kao razlog takve odluke vidi u činjenici da zastupanje odvjetnika pri sastavljanju žalbe nije bilo nužno, slijedom čl. 114/3. Zakona o općem upravnom postupku (NN 53/91, 103/96 – Odluka USRH).

Ovaj sud ne može prihvatiti takvo obrazloženje jer su tužitelji imali pravo opunomoćiti odvjetnika za zastupanje, pogotovo u pravno kompleksnim postupcima javne nabave. U pravu su tužitelji kada navode da je rješenjem tuženog tijela od 11. srpnja 2006. u cijelosti uvažena njihova žalba, i to na temelju činjenica utvrđenih u žalbenom postupku. Na osnovi tog postupka, koji su inicirali tužitelji, poništena je odluka o odabiru najpovoljnije ponude i samo javno nadmetanje. Također je točno da naknada odvjetniku za sastavljanje žalbe jest trošak žalbenog postupka. Stoga će, temeljem čl. 8/2. i 8/5. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (NN 117/03) tuženo tijelo donijeti odluku kojom će odrediti zakonski iznos naknade odvjetniku za sastavljanje žalbe koji mu nesporno pripada.«

Zahtjev za naknadom troškova mora biti u potpunosti određen, specificiran i dostavljen prije donošenja rješenja.

Iz obrazloženja presude Us-1682/2005-7 od 6. travnja 2006.

»Nesporno je da je tuženo tijelo u predmetu javnog nadmetanja 04-21-8787 naručitelja, G.p., što je objavljeno u NN od 26. srpnja 2004., donio u povodu tužiteljeve žalbe rješenje dana 22. studenoga 2004. Nadalje, nije sporno da je tužitelj nakon što je to rješenje doneseno dana 4. veljače 2005. tražio od tuženog tijela da odluči o naknadi troškova postupka za koje iznosi da su bili u svoti 10.071,05 kn. Tužitelj je u podnesku naveo da smatra svoj zahtjev za naknadom troškova pravovremenim jer je podnesen prije donošenja rješenja naručitelja o poništenju javnog nadmetanja.

Odredbama čl. 8/3. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (NN 117/03) zahtjev za naknadom troškova postupka mora biti u potpunosti određen, specificiran i dostavljen prije donošenja rješenja.

Kako je tužitelj postavio zahtjev tuženom tijelu za naknadom troškova žalbenog postupka nakon što je tuženo tijelo već donijelo rješenje o žalbi, pravilno je utvrdilo tuženo tijelo da je zahtjev nepravovremen te ga je u skladu s navedenim zakonskim odredbama odbacilo. Pritom na rješenje ove stvari ne utječe okolnost na koji je način tuženo tijelo riješilo žalbu, već je mjerodavna činjenica je li zahtjev postavljen prije no što je tuženo tijelo donijelo odluku ili nakon toga.«

Tužitelj ima pravo na trošak ako je u cijelosti uspio sa žalbom neovisno o poništenju samog nadmetanja.

Iz obrazloženja presude Us-7262/2005-5 od 20. travnja 2006.

»Iz spisa predmeta je razvidno da je osporenim rješenjem poništena odluka o odabiru najpovoljnije ponude temeljem javnog nadmetanja koje je proveo naručitelj D. T. iz Z., kao što je to naprijed navedeno.

Tužitelj je kao jedan od ponuditelja na javnom nadmetanju osporio pravilnost odluke o odabiru i zatražio naknadu troškova.

Odredbom čl. 8/5. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (NN 117/03) propisano je da je u slučaju usvajanja žalbe naručitelj dužan podnositelju žalbe nadoknaditi troškove prouzročene žalbenim postupkom.

U pravu je tužitelj kada ističe da je osporenim rješenjem tuženog tijela u cijelosti uvažena njegova žalba i poništena odluka o odabiru, kao i samo javno nadmetanje, kao što je to tužitelj žalbom i tražio. Bez obzira na to što su neki od žalbenih navoda o nezakonitosti odluke o odabiru ocijenjeni neutemeljenim, tužitelj je u cijelosti uspio sa svojom žalbom te je bilo osnove, temeljem naprijed citirane odredbe Zakona, da mu se priznaju troškovi koje je tijekom postupka zatražio.

Okolnost da je osporenim rješenjem poništena ne samo odluka o odabiru nego i samo javno nadmetanje, i to na temelju činjenica utvrđenih u žalbenom postupku, ne može biti razlog da se tužitelju ne prizna pravo na troškove postupka koje je imao zbog nezakonitosti odabira i provođenja javnog nadmetanja, a te troškove nije prouzročio.«

U slučaju djelomičnog usvajanja žalbe svaka strana podmiruje svoje troškove.

Iz obrazloženja presude Us-2709/2004-15 od 22. veljače 2006.

»Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja ovaj sud zaključuje da je ono doneseno u pravilno provedenom postupku, u kojem je tuženo tijelo pravilno i potpuno utvrdilo sve relevantne činjenice, na temelju kojih je pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Naime, tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, kontrolirajući zakonitost cjelokupnog postupka sa stanovišta primjene koegentnih propisa Zakona o javnoj nabavi (NN 117/01, 197/03), utvrdila je da postupak javnog nadmetanja nije zakonito proveden. Iz zapisnika

o pregledu, ocjeni i usporedbi ponuda utvrdila je da je jedino ponuditelj A. S.p.A. dostavio sve dokaze o sposobnosti koje je naručitelj I. d.d. iz Z. naveo kao obvezne uz ponudu. Tuženo tijelo posebno upozorava da je Stručno povjerenstvo naručitelja, unatoč tome što je u zapisniku o pregledu, ocjeni i analizi ponuda utvrdilo koju dokumentaciju pojedini ponuditelji nisu dostavili, propustilo utvrditi da su ponude R. H., S. i tužitelja T. C. neprihvatljive jer nisu sukladno čl. 37. Zakona o javnoj nabavi dokazali svoju sposobnost. Stoga je navedene ponuditelje, sukladno odredbi čl. 60/1. t. 2. i 4. navedenog Zakona, trebalo isključiti iz daljnjeg postupka odabira. Kako je naručitelj propustio utvrditi da niti za jednu stavku javnog nadmetanja, od ukupno sedam, nisu pristigle dvije prihvatljive ponude, tuženo je tijelo pravilno postupilo kada je temeljem čl. 64/1. t. 1. Zakona o javnoj nabavi donijelo rješenje kojim se poništava odluka o odabiru najpovoljnijih ponuditelja u postupku nabave javnim nadmetanjem 03-21-13825 od 12. prosinca 2003. i javno nadmetanje 03-21-13825 od 10. studenoga 2003.

Razmatrajući žalbene navode tužitelja, tužena Državna komisija zaključuje da je žalba djelomično osnovana. Utvrdila je da je žalba neosnovana u dijelu navoda koje ističe tužitelj jer je njegova ponuda, kako je već rečeno, neprihvatljiva, ali ne iz razloga neudovoljavanja tehničkim karakteristikama kako je to utvrdio naručitelj, nego zbog toga što tužitelj nije uz ponudu priložio svu dokumentaciju koju je naručitelj tražio kao dokaz o sposobnosti ponuditelja. Svoje stajalište u vezi s time tuženo tijelo detaljno je obrazložilo, a navedene razloge u cijelosti prihvaća i ovaj sud. Sukladno navedenom, nedostavljanjem tražene dokumentacije tužitelj je sam sebe isključio kao nesposobnog ponuditelja, pa je pravilan zaključak tužene Državne komisije da naručitelj nije uopće trebao dalje razmatrati tužiteljevu ponudu, nego ju je trebao proglasiti neprihvatljivom. Budući da je podnošenjem neprihvatljive ponude tužitelj sam sebe isključio iz nadmetanja i mogućnosti za odabir, tužiteljeva subjektivna prava u predmetnom nadmetanju nisu niti povrijeđena.

Stoga, a u svezi s postavljenim zahtjevom za naknadu troškova za uplaćenu naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu 5.000,00 kn i troškova za uplaćenu upravnu pristojbu od 90,00 kn, valja ponovo istaknuti da je tuženo tijelo po službenoj dužnosti, povodom žalbe tužitelja, kontroliralo primjenu kongentnih propisa Zakona o javnoj nabavi, pri čemu su utvrđene nezakonitosti i kao posljedica doneseno osporeno rješenje pod točkama 1. i 2. izreke. Slijedom iznesenog u izreci rješenja se ne navodi da je usvojena žalba tužitelja, nego je u obrazloženju rješenja rečeno da je žalba djelomično osnovana.

Odredbom čl. 8/6. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (NN 117/03) propisano je da u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe Državna komisija može odlučiti da svaka strana podmiri svoje troškove, može troškove žalbenog postupka podijeliti na jednake dijelove ili razmjerno usvajanju žalbe.

Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu i činjenicu da je žalba tužitelja djelomično osnovana, tuženo je tijelo glede troškova pravilno odlučilo kao u osporavanoj točki 3. izreke rješenja.«

*Veseljka Kos**

* Veseljka Kos, viša sudska savjetnica Upravnog suda Republike Hrvatske (senior court advisor at the Administrative Court of the Republic of Croatia)